

عنوان مقاله:

شاخصه های کیفی مطلوبیت پیاده راه ها در بافت های تاریخی و نقش آنها در توسعه گردشگری

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا و گردشگری در هزاره سوم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

منصوره کیان ارثی - کارشناس ارشد معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی شهرها به بخش هایی از شهر اطلاق می شوند که تحت شرایط زمان در گذشته احداث شده و در حال حاضر یا از شرایط زیست مطلوب برخوردار هستند و یا از مطلوبیت لازم برای زندگی برخوردار نمی باشند و از جمله فضاهای شهری هستند که در دسته بندی بارتن شاو، قابلیت تبدیل به فضاهای با قابلیت جاذبه توریستی را دارا می باشند. طبق بیانیه مکزیکوسیتی معروف به بیانیه بین المللی گردشگری، فعالیت های گردشگری و حفاظتی در بافت ها و مجموعه های تاریخی باید با احترام به علایق، سن و خواست های مردم محلی و منطقه ای در جهت ارتقای سطح زندگی آنان همراه شود. این بیانیه مهم ترین وسیله تبادل فرهنگی را گردشگری بومی و بین المللی می داند که در این راستا طراحی مسیرهای پیاده با هدف تأمین نیازهای گردشگری و در جهت معرفی بافت به گردشگران از اقداماتی است که می تواند خود به عنوان اولین گام های حفاظت بافت و یاب به عنوان طرح مکمل در طرح های حفاظتی مؤثر واقع گردد. باز تعریف فضاهای شهری پیاده در بافت های تاریخی و ایجاد کیفیت در آنها امکانی است که از دو جنبه اصلی اثر اهمیت می باشند، از یک سو دارای جاذبه های تاریخی، فرهنگی، طبیعی و اجتماعی هستند که می توان آنها را به عنوان مقصد گردشگری و خاطره تعریف کرد و از سوی دیگر می توانند زمینه های گذران اوقات فراغت شهروندان را فراهم آورند

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، پیاده راه، گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/173794>

